

GORICA

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po peti- vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Naši tržaški prijatelji.

„Edinost“ nas obdoljuje drznosti in pravi, da trdim, da nam ni nikdar nič stvarnega odgovorila, to pa da je drzno tajenje dejstev in da je vsled tega stvarni razgovor z nami zares težak. Da, da, težak je, to pravimo tudi mi, ali tega uzrok ne tiči v nas, ampak v njej, in sicer zaradi tega, ker se postavlja v presojevanji goriške in istrske vol. reforme na omejeno, enostransko, svojevoljno in zlohотно izbrano stališče. Vrlino vol. reforme in nje vrednost za narod moremo soditi le po dejstvu, kako moč daje (vol. reforma) manjšini nasproti večini. Glavni moment torej ni vprašanje, ali je ta moč v novejšem času narastla, ali pada narastek več ali manj v oči, ker se je še le pričel, itd. Kaj pa briga presojevalca velikost kakega premoženja nasproti drugemu, katero premoženje se je v novejšem času bolj pomnožilo, če pa ste obe enako veliki? Kdor ima že mnogo, komur malo manjka, od tega ne moremo zahtevati velikega pridobitka, velikega narastka, njemu je vsak majhen pomnožek več nego velik pomnožek onemu, ki doslej ni imel ničesa. Taka je — menimo — sodba zdravega razuma. Ali sodbo zdravega razuma je naša tržaška prijateljica, presojevalec goriško in istrsko vol. reformo, popolnoma zatajila. Ona primerja le pobjesek nov. vol. reda za slov. delegacijo v Istri s pobjeskom za slov. delegacijo na Goriškem, a ignorira, da niso imeli doslej Istrani skoraj nič, Goričani skoraj vse, da je istrski Lah tudi po novi vol. reformi gospodar v deželi, goriški Lah pa le, če slov. delegacija to dovoljuje, če ni edina. Tako primerjanje pa, tako presojanje je enostransko, pomanjkljivo, upošteva le zasebne želje in koristi, ne pa stvari same, izkratka: ni stvarno.

Mi smo torej do dna duše uverjeni, da smo govorili golo resnico in nismo storili „Edinosti“ najmanjše krivice, ko smo ji očitali, da nam stvarno ne odgovarja. Mi nismo „Edinosti“ nikdar oporekali, da bi ne imela istrska vol. re-

forma nobenega pobjeska za istrske Slovence, ne, mi smo to temveč lojalno priznavali; trdili smo pa tudi, da ni goriška vol. reforma brez pobjeskov, če tudi ne izrečno narodnih. Mi smo tudi te pobjeske opetovano navedli. „Edinost“ jih je svojim čitateljem popolnoma utajila. Ali je to stvarno? — Med mnogimi neresnicami, katere je „Edinost“ kar lakonično brez vsakega utemeljenja pošiljala v svet, je bila tudi za slepilo javnega mnjenja izmišljena trditev, da je s priklopjenjem Gorice k farlanskim mestecem za nedogledne čase Slovincem vzeta možnost, da bi s pridobitvijo večine v Gorici prišlo tudi tega mesta zastopstvo v dež. zboru v slovenske roke. Mi smo to neresnico takoj po zasluženju označili ter na podlagi dogodkov dokazali, da tega niti naši liberalčki ne verujejo, in da se ni o tem doslej nikomur na Goriškem niti sanjalo. To pa je „Edinost“ svojim čitateljem zopet zamolčala. A še huje! Letos je to absurdnost v neizpremenjeni obliki ponovila. Mi smo ji nato še podrobneje dokazali, da boče prej konec tega stoletja kot laške večine v našem mestu. „Edinost“, pa to zopet ignorira. Ali so taki stvarni odgovori? — Mi smo „Edinost“ podučili, da je tu zamenjala deželnozborsko zastopstvo goriškega mesta z zastopstvom trg. in obrt. zbornice, katero je že po davnem splošnem mnjenju (ne le na slovenski ampak tudi na laški strani) nam Slovincem dostopno. Odgovor „Edinosti“ na to je: molk. Tako ona stvarno odgovarja. — Pred kratkim je trdila, da ve za gotovo, da so laški „klerikalci“ razsrjeni na dr. Gregorčiča zaradi vol. reforme. Mi smo jo zavrnil, da to ni res, ker je voditelj laških „klerikalcev“ dr. Faidutti sam glasoval za vol. reformo. „Edinost“ molk na to je bil seveda njen „stvarni odgovor“. — Po vsestranskem lanskem razmotrivanju „Edinostinih“ napadov na našo vol. reformo smo prišli do zaključka, da to, kar ona zahteva od naših poslancev, ni bilo drugače doseči kakor z laško odpovedjo (seveda prostovoljno) večini, katera edino nam še manjka. Pozivali smo torej „Edinost“, naj nam dokaže, kako bi bili mogli naši poslanci Lahe

prisiliti, da bi se bili morali po novem vol. redu tudi brez splošne vol. pravice odpovedati zbornični večini. Tak odgovor bi bil pač nekaj stvarnega. Ali tudi tega stvarnega odgovora od „Edinosti“ še danes zastoj pričakujemo. Tako namreč ona „stvarno“ odgovarja. — Na podlagi uradnih virov „smo sporočali, da sta liberalna poslanca, ravno tako kot so naši, pri prvem branju glasovala za vse paragrafe novega vol. reda, in da nista tudi pri drugem in zadnjem branju glasovala proti vol. reformi, ampak sta zahtevala le nje vrnitev v odsek, s čimer sta se blamirala kot nepoznavatelja opravičnika, kateri kaj takega ne dopušča. Vprašamo, zakaj je „Edinost“ to resnico svojim čitateljem prikrija? To je bilo menda tudi nekaj stvarnega. Šnovi dovolj za stvarni odgovor, na katerega pa še vedno čakamo.

Bodi teh vzgledov dovolj! Oni so pač živa priča, kako prav smo imeli, ko smo očitali „Edinosti“, da nam stvarno ne odgovarja. Naše očitane je bilo torej utemeljeno. Naslov „drznosti“ ne pristojata torej nam, ampak „Edinost“ naj si ga ohrani zase in naj si zapomni, da je ta naslov za pravo kvalifikacijo nje časni-karske morale že mnogo premehek. Neresnično je tudi predbacivanje, da je z nami stvarni razgovor težak. Mi se stvarnim odgovorom ne umikamo, pač dela to „Edinost“, kakor smo gori do- volj trdno pribili. Mi smo ves bojni materijal „Edinosti“ zoper našo vol. reformo sprejeli v svoje obrambene članke, tako da so naši čitalci iz našega lista zvedeli vse, kar je napisala ona zoper naš vol. red; mi smo celo zavračali njene „zafrkacije“, s katerimi si je hotela pomagati v pomanjkanju stvarnih razlogov — temu dokaz sta tudi zadnja dva naša odgovora. — Kako pa je ravnala ona, smo gori dokazali. Vse naše argumente katerih ni mogla ovreči, je svojim čitateljem kar zatajila, izgovarjaje se, da „nima časa ne prostora“ nam odgovarjati, če tudi je sebe vsak hip ponavljala. Ali ne gleda iz takega ravnanja očitni namen, prikrivati ljudstvu resnico, zavajati je v krivo mnjenje o dejanskih razmerah v deželi, gojiti v ljudstvu neopra-

vičeno nezadovoljnost ter zlorabljeni umetno razvnete ljudske strasti na korist ene stranke proti drugi in na škodo celokupnosti? To pač ni samo drzno, ampak tudi nepošteno, brezvestno, da ne rečemo hujšega.

Svobodna misel.

Novo izšlo glasilo slovenske krščanske mladine „Mladost“ prinaša v prvi številki sledeči krasni članek:
„Ni je besede, ki bi bolj glasno pričala o duševni nezrelosti tako imenovane radikalne in liberalne „omladine“, kakor je beseda — svobodna misel. Od Krkonošev do Adrije oznanjajo, da se bore za svobodno misel, a če jih človek prime za besedo, ne vedo ne kod ne kam, in pokaže se, da so kakor klepetec na hrški, ki klopoče, ker piše taka sapa. Biti za svobodno misel, je moderno, a „omladina“ bi bila tako rada moderna! To je tista sapa, ki goni klepetce misli svobodne!“

Razložimo nekoliko to tako imenitno besedo, da vidimo, kaj tiči v njej!

Svobodomiselnici se bahajo, da svobodno mislijo. Kaj se to pravi? Ali se pravi, da mislijo, kar hočejo? Da lahko mislijo ali ne mislijo, da lahko mislijo to ali ono, to jim že radi priznamo. Kdo pa ni svoboden misliti ali ne misliti, misliti to ali ono? Sedaj mislim na kaj potem pustim tisto misel in začnem razmišljati kaj drugega. Včasih seveda se mi zapiči kaka misel v glavo, da se je le težko znebiti. So ljudje ki jih kaka predstava kar preganja in jim ne da miru, tako se jim je zapičila v možgane. Taki ljudje so bolni. Pravimo, da imajo „fiksne ideje“. Zdrav človek je pa dosti svoboden v svojih mislih. To tedaj ni nič, s čimer bi se svobodomiselnici mogli bahati. Skoro lažje bi rekli, da imajo „fiksno idejo“, ker neprestano ponavljajo, da svobodno mislijo, kakor da imajo samo oni glave. Ali hočejo reči svobodomiselnici, da mislijo in sodijo o vsaki stvari, kakor hočejo? Mogoče, a tedaj jim zato ne bomo pridevali posebne modrosti. 2x2=4. Svobodomiselnici lahko trdijo, da je pet, te svobode jim ne mo-

In jaz sem hitel. Hrepenenje v srcu, — kdo bi gledal na pot!

Hitel sem in nič nisem gledal, kod hodim; — v svoji naglici sem se spotaknil, zadel sem z nogo ob kamen in padel na kolena. Čisto pred mano sredi ceste rjava velika luža, toliko da nisem pljusknil z obrazom vanjo.

Zakrilil sem z rokami po zraku in zamahnil s šopkom v lužo, vsi ciklamni so se raztresli po njej.

Luža mi je oškropila obleko, moj obraz pa je ostal čist. — — —

Vstal sem in si očistil obleko in romal dalje, ker moje hrepenenje, novo, neskončno, — me je gnalo naprej — v meglo, — ni se potopilo v mali luži sredi ceste. Samo ciklamne sem zgubil tam — drugega nič!

V lep in prijazen travnik se je razširila dolina.

Da bi se iznova ne spotaknil in pljusknil z obrazom v lužo, sem stopil s ceste na travnik.

Stopil sem tik mimo velikega grma, nekaj je zašumelo v njem, ozrl sem se in zagledal veliko kačo. Svoj živ dan še nisem videl take in tako velike.

(Dalje pride.)

LISTEK.

Romanje na Vitovsko Goro.

Pot mojega življenja. — Štefan Levkós.
(Dalje.)

Čudna je bila, ne pusta in ne vesela in ne dolgočasna, tudi žalostna ni bila. Vsak človek je doživel že tak dan in romal je že včasih tako pot, — a le za kratko morda, jaz pa sem jo romal leta in leta skozi tisto dolino.

In obdana je bila tista pot večidel z visokim plotom. Samo nebo sem zrl nad seboj in pot pred seboj. — — — Včasih je sijalo sonce na nebu.

Včasih se je razširila pot v lep, prijeten travnik, včasih pa strme, kamenite stene na obeh straneh, — vse polno ciklamnov po njih.

Nabral sem rdečih, opojnodisečih ciklamnov velik šopek, toliko da sem ga držal v roki, — — pa se mi je zazdelo da me je poklical proseč glas, — po imenu me je poklical. Radoveden sem se ozrl naokrog, — tisti kraj in dolina, ki sem romal po njej svojo dolgo pot na Vitovsko Goro, — vse ravno tako, — tudi tisti grič, — samo cerkve ne več

na njim! Izginila je; morda se je sesedla megla na grič in pokrila vrh in cerkev.

Bogve kaj se je zgodilo tisti hip. A naj bi se bilo zgodilo karkoli, tudi če bi bila vitovska cerkev za večno izginila, ne bilo bi tako čudno, kakor je bilo čudno, kar se je z menoj zgodilo.

Romal sem romal dolgo pot od tistega okna in tiste sobe, — pa se je zgodilo, ko sem bil morda že sredi pota, — tistega zaplankanega pota v dolino pod Vitovsko Goro, — da je izginila romarska cerkev, a jaz romar se nisem nič prestrašil, nič se nisem začudil! To je bilo največje čudo.

To pa se je zgodilo zato, ker je izginilo iz srca vse otroško hrepenenje. Ni ga bilo več, ki je začelo giniti tisti dan in tisto jutro. Prišlo je novo, vse drugačno, vse silnejše!

Kdo bi mislil sedaj, kako se je to zgodilo! Kdo bi mislil na pot do tistega hipa in tistega trenutka!

Že stokrat pozabljena, še nikoli prokleta, — kdo bi mislil na tako pot!

In kdo bi verjel romarju brez hrepenenja v srcu? Kdo bi verjel pripovedko o njem?

Kako bi bilo torej mogoče, da bi

bil jaz romal dalje svojo pot brez hrepenenja v srcu? — — —

Izginila je romarska cerkev in izginilo je hrepenenje romarjevo!

Kaj je bilo tisto res hrepenenje, kar je izginilo iz srca? Tako otroško tako nejasno, neizraženo! In vendar je bilo veliko, — mogočno!

Bogve kaj in kako in Bog z vsem tistim, kar je bilo.

Nekaj čisto novega se je zbudilo v srcu. To je bilo hrepenenje, resnično in pravo hrepenenje romarja, ki je romal svojo pot v meglo. — — —

Šopek ciklamnov, toliko da sem jih držal v roki, — in glas iz megle, ki je ni bilo moči, da bi se mu vstavljala, — kakor glas Jehove, ki je vodil Izraelce romarje v obljubljeni deželo.

In tako se hodil svojo pot, pozabil sem na svoj visoki cilj, — nič nisem pomislil, kam me noga nese, kam me vodi pot.

Šel sem dalje; — nad vitovskim vrhom megla, ki je skrila svetišče, — in tudi pred mano megla, — in glas iz nje, — in včasih je zabliskalo iz nje — kakor blisk, — zažarelo je — kakor dvoje oči. — — —

Glas! Pošteni kmečki možje in fantje pa stopimo skupaj v močno trdno verigo proti liberalno-agrarni druhalu!

Politični pregled.

Državni zbor.

Včeraj je poslanska zbornica končala razpravo o nujnem predlogu, tičočem se zakonskega načrta za dovoljenje in zvišanje kontingenta vojaških novincev. V soboto je govoril tudi slovenski poslanec Demšar, ki je zahteval, da naj odpadeta zadnji dve vojaški vaji, da naj se orožne vaje sploh okrajšajo, in da naj se med setvijo in žetvijo vojaki odpuščajo na dom na leto vsaj za tri mesece, namesto da bi se uvedla dveletna služba, katera bi zahtevala 30 tisoč novincev več in bi se stroški za arma do zvišali najmanj za 50 milijonov. Govoril je v soboto tudi minister za deželno brambo Georgi. Rekel je, da se resno misli na dveletno vojaško službo. S tem pa se bo zvišalo število vojakov za 60 tisoč mož.

Ravno prenizko število novincev je vzrok, da se vojaška uprava ne more ozirati na družinske razmere.

Ob žetvi bodo letos že povsod vsi dobivali tritedenski dopust v dogovoru sveda s političnim oblastvom.

Zadnji dve orožni vaji pa hoče vojna uprava le tedaj opustiti, ako se zviša število novincev za deželno brambo.

Grof Sternberg je po svoji navadi povedal mnogo pametnih, pa tudi takih, da so se mnogobrojni poslušalci morali glasno smejeti. Ožigosal je vlado politične uradnike in razne druge kroge, vedno pa dostavljal, da graja le zistem, ne pa osebe. Bil je večkrat pozvan k redu, pa se zato ni nič zmenil.

Novice.

† Štefan Makuc, rodom Solkanec, a sedaj že dolgo let posestnik in mlinar v Krojni, je dne 5. t. m. po kratki, mučni boleznii v starosti 72 let preminol zapustivši za seboj slustvo vrlega moža in iskrenega rodoljuba.

Pokojnik je bil med prvimi, ki se je v dobi narodne probuje na Goriškem l. 1862 in naprej — unel za narodno stvar in je z mladeniškim ognjem pomagal graditi prvo narodno ognjišče: slovensko čitalnico v Solkanu. Kadarkoli je bilo kaj narodnega — kaka veselica, slavnost, zborovanje na dnevnem redu, bil je tudi pokojni Štefan med deležniki in sotrudniki. Zlasti se je odlikoval kot agitator pri vseh takih prireditvah, pa tudi ko je šlo za resnejšo stvar za volitve v javne zastope. Ker je bil sam vnet, znal je vnemati druge in ker je njegova beseda izvirala iz prepričanja in rodoljubja, bilo je njegovo agitovanje vedno prepričevalno in uspešno. V tem oziru ostane za pokojnikom neka praznosta, — ker dandanes iščemo zastoj takih mož, kateri bi v tako plemenitem zmisllo nastopali in tako uspešno delovali kot narodni agitatorji — kakor je v svoji dobi on. Ohranimo torej hvaležen spomin vrlemu narodnemu delavcu. N. p. v. m.

„Mladost“. V Ljubljani je izšla dne 4. aprila „Mladost“, glasilo slovenskih krščanskih mladeniških organizacij. Prva številka že nam je porok, da bo list vsestransko odgovarjal svojim namenom. Vsem slovenskim kmečkim in delavskim mladeničem ter našim dijakom prav toplo priporočamo ta list. Posebno mi Goričani smo potrebni takega lista, ki nam je nasprotnik že nasajal toliko ljulike med mladino. „Mladost“ stane za celo leto 2 K.

V cerkvi sv. Justa zabodeni duhovnik Marsich je, kakor se nam poroča, izven vsake nevarnosti. Bolečin ne čuti več, govori lahko in tudi mrzlica je ponehala. V par dneh bo popolnoma zdrav zapustil bolnišnico.

— Vojaška vest. — Včeraj sta odšli v Kormin, kakor smo že zadnjič poročali, 2 stotniji tukajšnjega pešpolka

št. 47. Spremljala jih je tja vojaška godba. V jeseni po vojaških vajah bodeti nastanjeni v Korminu še 2 stotniji istega polka. Minulo noč sta dospeli v Gorico 2 stotniji pionirjev.

Danes je odšel jeden bataljon domačega pešpolka št. 97. iz Trsta v Sežano in lovski bataljon št. 11. pa iz Trsta v Gradišče, od koder so se preselelili 3 stotniji lovskega bataljona št. 29. v Tržič.

— Za vojaške živinozdravnike. S šolskim letom 1908—1909 bode sprejetih na višji živinozdravniški šoli na Dunaju 20 vojaških živinozdravniških gojencev. Ti se bodo morali zavezati, da bodo po končanih študijah 7 let služili v vojaštvu. Za časa študij bodo omenjeni gojenci imeli na stroške ministerstva za zunanje zadeve prosto stanovanje, obleko, hrano in orožje. Oproščeni bodo vseh šolskih pristojbin, tako tudi onih za diplom.

— Najdene reči. — Najden je bil na ulici zavoj, v katerem se je nahajalo osem kosov manufakturnega blaga.

Zavoj se nahaja sedaj na policiji.

Kroglja iz Italije, o kateri so pisali razni časopisi, se je izkazala kot — meteor. Kos meteornega železa je padel tudi nekje blizu Tolmina. Slišalo se je šumenje, ko je padel meteor, kakor da bi kak mogočen plaz se drvil z visoke planine v nižavo. Tako so slišali v Tolminu, tako se je slišalo do Idrije in naprej, kakor tudi do Bohinja. To je bil najbrže drugi meteor, ne oni pri Avčah.

— Razstava. — V poslopiju kupčijske zbornice bodo od 12. t. m. razstavljeni vsled naredbe ministerstva za uk in bogočastje reprodukcije vseh imenitnih slikarskih in kiparskih del zadnjega stoletja. Ob delavnikih bo odprta razstava od 10. predp. do 1. pop. in pa od 3. do 6. pop. Ob nedeljah in praznikih od 10. predp. do 1. pop. — Obisk razstave je brezplačen. V sredo 8., četrtek 9., in v soboto 11. t. m. bode predaval gosp. Josip Torelli o raznih umetniških proizvodih. Predavanja se bodo začela točno ob 8. in pol uri zvečer in bode vstop k tem predavanjem tudi brezplačen.

— Volilni imeniki za nadomestne občinske volitve v Gorici so izloženi na tuk. municipiju in si jih lahko vsakdo ogleda v dobi 14 dni, pričeni s 5. aprilom in sicer vsak dan od 8. do 12. predp. in od 3. do 6. pop. Le ob sobotah in nedeljah popoludne je občinski urad zaprt. — Morebitne pritožbe se lahko vložijo v teku 8 dni od dne 11. aprila naprej.

— Nov zakon proti živalskim kužnim boleznim. V poljedelskem ministerstvu vrše se sedaj posvetovanja o novem zakonu proti živalskim kugam. Posvetovanja o izgotavljenem načrtu udeležujejo se zastopniki vseh prizadetih ministerstev. Novi zakon predelan je z ozirom na sedanje znanstveno stanje veterinarne medicine in na moderni razvoj prometa z živino in mesom. Po dokončanih posvetovanjih v ministerstvu se bode poslal načrt raznim poklicanim zastopnikom v oddajo mnenj in šele potem se predloži državnemu zboru v nadaljno parlamentarno postopanje, v obče se pa upa, da se vse to izvrši še tekom tega leta.

— Zavod za pospeševanje obrti v Gorici naznanja, da uamerava v smislu sklepa, storjenega v seji z dne 11. decembra 1907, odposlati v spremstvu voditelja tukajšnjega zavoda gotovo število rokodelcev na poučno potovanje na Dunaj, kjer si bodo le-ti ogledali razstavo rokodelske tehnike, prirejeno po tamkajšnjem osrednjem uradu, kakor tudi nekatere velike industrijske naprave. Rokodelci ostanejo na Dunaju štiri dni in oskrbništvu bode delalo na to, da bodo za 50% znižane vozne cene v III. razr. poštne vlaka in, eventualno, da se dovoli ubožnejšim rokodelcem prosta vožnja. Troške za bivanje na Dunaju morajo plačati izletniki sami. Dotične prošnje naj se vložijo do 20. aprila t. l. pri zavodu, Via Morelli št. 37.

Za izseljence! Tekom prihodnjih dni bo podružnica Rafaellove družbe v Ljubljani razpošiljala na preč. duhovščino in drugo slovensko razumnštvo pozive za pristop k družbi. Doslej je naša podružnica, koje naloga je reševati slovenske izseljence ne samo veri, ampak tudi narodu, le bolj malo delala. Novi odbor hoče vse sile zastaviti, da družba doseže namen, ki ji je stavljen po pravilih. Da pa bo mogoče to delo uspešno izvršiti, treba je prvič znatnega števila članov in pa denarne podpore. Letni prispevek je tako malenkosten, da ga tisti, katerim se bo poslal poziv, prav lahko vtrpe. Velikansko se denarja žrtvuje za razne potrebne in nepotrebne stvari, zato prosi odbor slovenske podružnice Rafaellove družbe, da se položi tudi za duševno in narodnostno rešitev premnogih Slovencev, ki iščejo svojo srečo v tujini, mal dar na oltar naše družbe. Posebno se obračamo s tem na preč. duhovščino in posvetno razumnštvo, da pristopijo k društvu kot člani in da pridobijo za društvo med ljudstvom kot člane vse take, ki lahko vtrpe letni prispevek 2 kron. — Odbor slovenske podružnice družbe sv. Rafaela v Ljubljani.

Smrtna kosa. — V ponedeljek ob 7. uri je umrl v Dekanih bogosavec g. Karol Valentinčič, star 23 let.

— „Za otroka“. Ministerski predsednik baron Beck bo zdaj sestavil veliko komisijo, katere naloga bo vlado pri osnovi in organizaciji jubilejske akcije za gmotno in нравno povzdigo mladine podpirati. V komisiji bo vsaka kronovina zastopana po dveh delegatih, vrh tega pa bodo nje člani strokovnjaki in druge vplivne osebe, na kojih dejansko sodelovanje treba najbolj računati. Deželni šefi bodo v sporazumu z deželnimi odbori sporočili osrednji vladi svoje tozadevne predloge. Načrt je sledeči: Po krajih, kjer ni nič mladinskih oskrbovalnih zavodov, do jilišč, bolnic itd. itd., se bodo novi ustanovili, že obstoječi pa dobe znatne podpore. Deželni šefi imajo osrednji vladi vsetake že obstoječe zavode naznaniti.

Poslano.*)

Odgovor g. Rojcu kovaču na Poslano v 22. št. in g. Janezu Tomsiču na dopis v 24. št. Vašega cenjenega lista.

Gospodu R. kovaču ne dajo še miru tukajšnje obč. volitve. Skrupcal je nekoliko konfuznih čenč, s katerimi hoče dokazati, da sem liberalce, pa ne gre. Pogledjava se nekoliko!

G. R.! predno pridem na dan z agrarci in liberalci, mi morate Vi dokazati, da so vsi Vaši šesteri kandidati, — kajti drugih ne poznam, — pri zadnjih državnoborskih volitvah glasovali na klerikalno stran.

V odgovoru glede strank segate 7 celo 10 let nazaj, in trdite, da ste se v tem času razvili stranki v liberalno in klerikalno. Jaz pa preceziram čas, in trdim, da ste nastali stranki takrat, ko se je začelo nečuvno preganjanje domačih duhovnikov.

Živo v spominu imajo vsi dobro misleči Sovodenjci blago dušo pokojnega g. Antona Juga, uzornega duhovniku, ki je vse svoje moči posvetil v dušni i telesni blagor svojih duhovnanov. Uspeh njegovega neumornega truda se vidi v cerkvi i šoli. Smelo trdim, da je bilo pred njegovim prihodom marsikaj zanemarjenega. Gorečnost, natančnost in miroljubnost njegova premagala je vse težkoče i ovire.

In proti temu svetemu možu, ki je bil v pravem pomenu besede „poterpežljivi Job“ so uprizorili Vaši somišljeniki neopravičeno in ostudno gonjo, ki mu je skopala prerani grob. Kaj! ali nij morebiti istina?

Kedo je povzročil toliko bridkih ur mojemu g. predniku Alojziju Kovačiču ob koncu svojega življenja in mu pospešil

*) Za vsebino pod tem naslovom je odgovorno uredništvo le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon. Ur.

smrt? Tisti, ki so ga zapeljali k zidanju kapelice. Ko je bilo treba plačati delavce, so ga pustili na cedilu. Kedo so tisti? menda veste bolje od mene.

Kedo blati mojo malenkost z lažjo sumničanjem natolcevanjem in uprizorja isto gonjo, kakor proti pokojnemu g. Jugu? — Odgovor pripustim Vam g. R. Ker me pozivljate, da pridem z dokazi zvičajnosti na dan, ustrezem Vam rade volje. Etc.

Izjava.

Podpisani župan v Opatjemselu izjavljam resnici na ljubo slovesno, da povodom letošnjih starešinstvenih volitev v Sovodnjem nisem dobil od tamošnjega preč. g. vikarja Antona Pahor-ja nobenega pisma, kakor se to javno v časopisih trdi.

Etaako izjavlja tudi moj sin Jakob, da ni res, kar trdi dopisnik „poslanega“ v Gorici, da se je proti njemu izrazil, da je preč. g. vikarij v Sovodnjem uže pisal očetu-županu, ampak, da mu bo pisal, ako bi bilo potrebno, kar se pa ni zgodilo.

Res pa se je dopisnik izrazil, da, ako hoče g. župan, mu lahko prinese pismo svojega brata-župnika, v katerem se trdi, da dela g. vikarij v Sovodnjem za liberalce in da bo z njimi volil.

Porok temu lastnoročna podpisa v navzočnosti podpisanih prič.

Opatjeselo, dne 29. marca 1908.

Štefan Marusič, župan.

Jakob Marusič, A. Marusič, S. Kos, kurat.

Kje je resnica naj sodi javnost. Pribijem pa, da, kar ste Vi storil in ponujal, podtikate meni. G. R.! ali ni to zvičaj? Priznati moram, da sem rabil najmilejši izraz, ker bi Vas lahko počastil še drugimi epiteti, pa naj zadostuje le ta.

Ne bi verjel, da ste se posluževal celo častite osebe svojega brata-župnika za sredstvo neresničnih dokazov, če bi ne stalo črno na belem.

Ne morem si kaj, da bi ne častital g. župniku, da ima tako vrlega brata, ki se poteguje z mladeniško navdušenostjo katoliškega prepričanja sovođenjskih klerikalcev, dokazajoč, liberalizem sovođenjskega vikarja.

Glede ponujane časti mi je bilo rečeno, da je ravno narobe res. Kaj je resnice na tem, ne vem, ker zadeva me nič ne briga.

Z očitanjem špekambre niste nič drugega dosegli, nego to, kar pravi pregovor: „Spot se povrača“, kajti enaka osoda zadela je Vaše kričače; razgrajače, kakor onega komur očitete.

G. Ivanu Tomsiču, posestniku, na svoj dopis z dne 21. t. m. v odgovor sledeče:

Izjava.

Podpisani izjavljam se vso odločnostjo, da je Janez Tomsič iz Sovodenj hšt. 113. v krčmi tukajšnjega cerkvenika dne 25. januarja t. l. ponovno trdil in rekel, da dokaže, da je bil naš g. vikar pred občinskimi volitvami v Kodermacevi krčmi do druge ure po polnoči.

To svojo izjavo sem pripravljen vsak čas tudi z prisego potrditi.

Sovodnje, dne 29. marca 1908.

Anton Tomsič.

kot priča: Janez Medvešček.

„ Jos. Kodermatz.

Gospod T. objavljena izjava eklatantno spričuje, da niste ničesar dokazal z Vašim hinavsko zvitim odgovorom.

Za to pa vzdržujem svojo trditve v poslanem v „Gorici“ št. 15.

Če se čutite žaljenega, veste bolje nego jaz, kje se išče zadoščenje. Isto bodi rečeno tudi g. Rojcu, kovaču.

Sovodnje, dne 30. marca 1908.

Anton Pahor,

vikar.

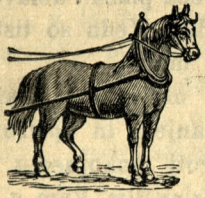

Loterijske številke.

4. aprila.

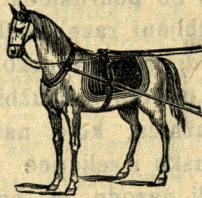
Dunaj 19 43 7 1 4
Gradec 41 9 88 70 89

IVAN KRAVOS

na Kornu št. 11. GORICA na Kornu št. 11.
Sedlarska delavnica.

Zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogi različne konjske potrebščine, potovalne potrebščine, kakor: kovčke, torbice, denarnice, listnice itd. itd. — Izvršuje in sprejema v popravilo različne koleseljne in kočije. Popravila se izvršujejo točno. — **CENE ZMERNE.**

Epilepsija.

Kdor trpi na epilepsiji, bolezen sv. Valentina in na drugih sličnih boleznih, ta naj se obrne na privilegirano lekarno „Schwanen-Apotheke, Frankfurt A. M. Tam vdobi tozadevno brošuro brezplačno.

Cerkvena mizarska dela
v rimskem in gotiškem slogu
izdeluje

M. Černigoj-Gorica.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Objava.

Varuštvo podpisanege zavoda je sklenilo z ozirom na konsolidiranje denarnega trga zboljšati za eskompt zastavnih pisem pri izplačilu posojil na 95% njih nominalne vrednosti.

v Gorici 3. aprila 1908.
Ravnateljstvo deželnege hipotečnega zavoda.

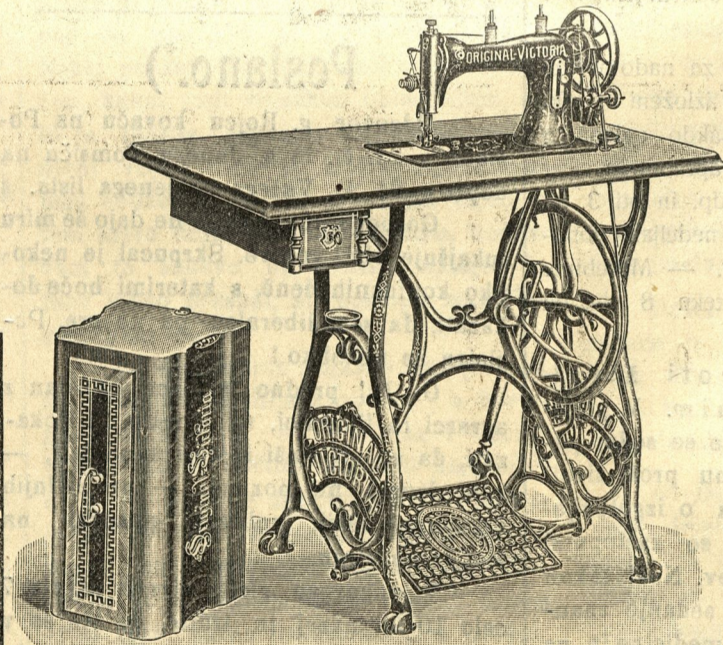
JUHE IN OMAKE
PRIPRAVLJENE IZ

Armour-jevega
Mesnega izvlečka
so močne, izdatne in cone.

Kjer se ga ne dobi, naj se piše panj pod naslovom
HEINRICH STÖSSLER, DUNAJ, 1/20.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, da ostane „Original“ vedno le najboljši.

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15-letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so nepreksljivi na domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrdba stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,

Najboljše manufakturno blago

po zelo nizki ceni

prodaja:

v Gorici „Krojaška zadruga“ v Gorici

Gosposka ulica št. 6 in 7.

Zaloga je nedosegljiva te stroke v Gorici!

Cene so stalne!

Edina slovenska

Kleparska in koncesionirana delavnica za plin in vodovodno inštalacijo

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7. (v Kopačevi hiši)

se toplo priporoča ANA vd. ČUFER

vsem gg. odjemalcem, posebno pa kmetovalcem. Preskrbljena je z vsemi potrebščinami, ki spadajo k tej stroki. V zalogi ima: mehe za žvepljanje trt; zadnji sistem škropilnic za vitrijol; polivalnike za vrte in patentirane ventilaterje za dimnike itd. — Poprave se izvršujejo točno in po najnižji ceni.

ANTON BREGANTIČ,
POSLOVODJA.

Svoji k svojim!

Svoji k svojim!

POZOR!

POZOR!

Slamnikarska zadruga

v Mengšu, Kranjsko.

priporoča svojo bogato zalogo moških, ženskih in otroških slamnikov

Naročite čimpreje da se more naročilo pravočasno zvršiti.

Narodno podjetje! Solidna postrežba!

Ilustrovani ceniki franko in zastonj!

Vsakemu se na željo pošljejo vzorci slamnikov na ogled, ako se to želi

Išče se zastopnik za Goriško.

Slovenci! Poslužujte se edino slovenske zadruge za slamnike!

Svoji k svojim!

Svoji k svojim!